

NIEDWORNY (9) ai

W pisowni łącznej (6), w rozłącznej (3).

e oraz o jasne.

sg m A niedworn(e)go (3). \diamond f G niedwornéj (1). \diamond n N niedworn(e) (1). \diamond pl N m pers niedworni (1). subst niedworné (1). \diamond I n niedworn(e)mi (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Prosty, niewykwinny; incuriosus Cn (9): Marny łotrze coś wdziął/ Iżeś Mędrca dwornym názwał: Kogożeś niedwornego znał/ Chcę ábych go tu oglądał. BierEz D2; ForCnR D; Ná które [gody] póyde/ áczem nie dwornéy vrody. OstrEpit A3.

Wyrażenie: »niedworne (jest) słowo, pisanie« [szyk 2:2] (4): OpecŻyw 56; iákoby pímo święte właśnie/ á bez ludzkich przyład (choć nie dwornemi słowy) brzmiáło. BudNT przedm dy; Pífanie iego wżyciek kościoł Boży/ do tego czáfu óswieca/ ktore ácz ieft wedle onych czáfow w fłowiech nie dworne/ ále rzeczy wielkich y głębokich/ [...] pełne. SkarŻyw 201; SkorWinsz A3v.

Szereg:»prosty a niedworny« (1): a fłowa bofskié niemaią nám bytz przykré/ [...] aczkoli niégdy widzą fie nám bytz prósté a niedworné. OpecŻyw 56.

α. W funkcji rzeczownika (2): A coś to przywiodł zá chłopá? Ezop rzekł/ wżákeś tego chciał/ Byś niedwornego oglądał BierEz D2, D2.

Synonimy: gruby, niekunsztowny, prosty.

Cf **DWORN**Y, **NIEDWORSKI**

AŻ